

РЕШЕНИЕ

№ 2176

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **11384** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 27. 09. 2011 г. по НАХД № 7993 / 2011г., Софийски районен съд, НК, 98 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 1366 / 14. 03. 2011 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” /ДА ДРВВЗ/, с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв., на основание чл. 36, ал. 1 от Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти /ЗЗЗНН/, за нарушение на чл. 12, ал. 4, във вр. с чл. 17, ал. 3 от ЗЗЗНН.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба ДА ДРВВЗ, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Отвеника, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на първоинстанционния съд.

С писмо вх. № 1165/10.02.2010 г. от страна на НАП на ДА „ДРВВЗ” е предоставена информация за това, че през 2009 г. [фирма] е осъществило „вътреобщностни пристигания”, по смисъла на § 1, т. 10 ДР 333НН, вр. чл. 8 от Закона за статистиката, на нефтопродукти, под формата на котелно гориво. По повод на тази информация, с Разпореждане № Р-12-59/26.03.2010 г. председателят на Агенцията е определил за [фирма] ниво на задължителен запас, под формата на котелно гориво, в размер на 35, 711 т. Приел е, че дружеството е задължено, на основание чл. 17, ал. 4 333НН лице. За такива лица чл. 12, ал. 4 от закона въвежда задължение ежегодно до 30 април да приведат нивото на задължителните си запаси по категории нефтопродукти в съответствие с определеното им ниво по ал. 1, да ги вложат в складове, регистрирани по чл. 21, и да ги съхраняват до 30 април следващата календарна година, което се удостоверява със съответните складови записи.

След като е констатирано на база на запитвания до регистрираните складодържатели, че от страна на дружеството не се съхранява така посочения задължителен запас, наказващият орган, въз основа на съставен акт е издал процесното НП.

Основният спор в касационното производство, който е стоял за разрешаване и пред въззивната инстанция е, дали дружеството е имало качеството на задължено лице, по смисъла на чл. 17, ал. 4 333НН, т.е по - конкретно, дали през 2009 г. е осъществявало вътрешнообщностни пристигания на нефтопродукти, в резултат на които да е възникнало задължение да създаде, да съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка задължителни запаси в количество, пропорционално на количествата нефтопродукти от осъществените от него вътрешнообщностни пристигания за собствено потребление и/или продажба, с цел потребление на територията на страната.

Решението е неправилно и необосновано, предвид следните съображения.

„И.” представлява система за събиране на данни за търговия със стоки на Общността, които не са обект на Единния административен документ (ЕАД), между държавите-членки на Европейския съюз. Задължени лица за представяне на декларации по система (И. - оператори) са лица, регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност, които извършват вътрешнообщностна търговия със стоки, в годишни обеми в стойности в лева, над определени прагове за деклариране. Праговете се определят по отделно, за всеки от двата търговски потока- „изпращания” и „пристигания”. Те представляват годишните обеми на вътрешнообщностната търговия със стоки, под които операторите нямат задължение за предоставяне на месечни декларации по системата И.. Праговете за деклариране по системата се определят със заповед на председателя на НСИ, до края на м.октомври на текущата година и важат за цялата следваща година.

Изпратеното от НАП писмо вх. № 1165/10.02.2010 г., е в изпълнение на задължението по ал. 6 на чл. 4 от специалния закон – 333НН, да предоставя информация от системата И. за вътрешнообщностните пристигания и изпращания на нефт и нефтопродукти по чл. 2, по видове и количества, както и за лицата, които са ги осъществили. Вътрешнообщностните пристигания и изпращания са понятия, използвани за целите на статистиката и на 333НН, и по същество характеризират т.нар. „вътреобщностни

доставки” и „вътреобщностни придобивания”, съответно, по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност – чл. 7, чл. 13. Председателят на ДА „ДРВВЗ” е задължен да вземе предвид тази информация, но няма задължение да проверява достоверността и точността на същата.

С касационната жалба, по делото е представено писмо изх. № 12-00-145 / 06. 12. 2010 г. от изпълнителния директор на НАП, от което е видно, че за 2009 г. подадените декларации са приети без грешки и декларацията не е била коригирана.

За да отмени НП районният съд не е намерил недостатъци по отношение проведеното административнонаказателно производство, но е направил извода, че дружеството не е имало качеството на задължено лице по чл. 17, ал. 4 ЗЗЗНН.

Този извод на районния съд, не се споделя от настоящата касационна инстанция.

На основание § 1, т. 8 от ДР на ЗЗЗНН, „задължено лице” е лице, което по силата на чл. 17, ал. 1, 2, 3 или 4 е длъжно да създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка задължителни запаси от нефт и нефтопродукти.

С разпореждане № Р-12-59 / 26. 03. 2010 г. на председателя на ДА ДРВВЗ, е определено ниво на задължителен запас на котелно гориво (мазут) в размер на 35,711 тона, които [фирма] следва да съхранява за срок до 30. 04. 2011 г.

Посоченото разпореждане е индивидуален административен акт, с който председателя на ДА ДРВВЗ, е определило [фирма], като задължено лице, по смисъла на закона, което следва да съхранява посоченото в разпореждане гориво, поради което са неоснователни доводите на СРС, че дружеството не е имало качеството на задължено лице. Разпореждането на председателя на ДА ДРВВЗ, е връчено по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК, като няма данни да е обжалвано и е влязло в сила.

След като с влязъл в сила административен акт, е установено, че дружеството е задължено лице и количеството което следва да съхранява, районния съд неправилно, е изследвал въобще въпроса дали дружеството представлява задължено лице. В същото време, безспорно е установено, че не е съхранявано определения задължителен запас, поради което е налице неизпълнение на разпоредбите на чл. 12, ал. 4, във вр. с чл. 17, ал. 3 от ЗЗЗНН.

Административнонаказателната отговорност на юридическото лице е ангажирана в съответствие с доказателствата, с които е разполагал наказващият орган, съобразно материалния закон. Актът за установяване на административното нарушение отговаря на изискванията на чл. 40, чл. 42 ЗАНН, а НП на тези, установени в чл. 57 ЗАНН.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспореното съдебно решение следва да бъде отменено и предвид факта, че делото е изяснено от фактическа страна, да постанови акт по съществуващото на спора, като потвърди издаденото наказателно постановление.

Наложеното административно наказание е минималното определено от нормата на чл. 36, ал. 1 от ЗЗЗНН, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 27. 09. 2011 г. по НАХД № 7993 / 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия - 98 състав.

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 1366 / 14. 03. 2011 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ /ДА ДРВВЗ/, с което на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв., на основание чл. 36, ал. 1 от ЗЗЗНН, за нарушение на чл. 12, ал. 4, във вр. с чл. 17, ал. 3 от ЗЗЗНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.